

รายงานการศึกษาส่วนบุคคล
(Individual Study)

เรื่อง การจัดการด้านสุขลักษณะสถานประกอบการ
รับซื้อของเก่า : กรณีศึกษาพื้นที่เขตสายไหม

จัดทำโดย นางธัญนภัส มณีศรี

ตำแหน่ง นักวิชาการสุขาภิบาลชำนาญการ
สังกัด สำนักงานเขตสายไหม

รายงานนี้เป็นส่วนหนึ่งของการฝึกอบรม
หลักสูตรนักบริหารมหานครระดับต้น รุ่นที่ ๒๕
สถาบันพัฒนาข้าราชการกรุงเทพมหานคร
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙

คำนำ

รายงานผลการศึกษานี้เป็นส่วนหนึ่งของการฝึกอบรมหลักสูตรนักบริหารระดับต้น ซึ่งผู้ศึกษาได้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นข้อเสนอในการปรับปรุงพัฒนางานในหน้าที่ความรับผิดชอบ ในตำแหน่ง นักวิชาการสุขาภิบาล ฝ่ายสิ่งแวดล้อมและสุขาภิบาล สำนักงานเขต หรือผู้ที่สนใจทั่วไปเกี่ยวกับการจัดการด้านสุขลักษณะสถานประกอบการร้านรับซื้อของเก่า ซึ่งเป็นกิจการที่เข้าข่ายเป็นกิจการค้าที่เป็น อันอันตรายต่อสุขภาพ ประเภท ที่ ๑๓(๕)การสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุด ใช้แล้วหรือเหลือ ใช้ ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ผู้จัดทำได้ค้นคว้ารวบรวมข้อมูลด้านวิชาการและนำ เภณฑ์การพัฒนาด้านสุขลักษณะร้านรับซื้อของเก่า ๔ ด้าน ได้แก่ ๑) เกณฑ์ด้านที่ตั้ง สภาพแวดล้อม และอาคาร ๒) เกณฑ์ด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย ๓) เกณฑ์ด้านการดำเนินงาน และ ๔) เกณฑ์ด้านสิ่งแวดล้อม รูปแบบการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการและกลุ่มชาเลี้ยง จัดตั้งสมาชิกเครือข่ายเชื่อมโยงกับศูนย์ประสานงาน และดำเนินการประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง ภาครัฐและเอกชน

ผู้จัดทำ หวังเป็นอย่างยิ่งว่า รายงานการศึกษานี้ จะเป็นประโยชน์แก่เจ้าหน้าที่ ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งในหน่วยงานของกรุงเทพมหานครและ /หรือราชการส่วนท้องถิ่นอื่น สามารถ นำไปปรับใช้ในการพัฒนางานด้านการจัดการสุขลักษณะร้านรับซื้อของเก่าให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และ เกิดประโยชน์แก่ส่วนรวม เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนต่อไป

นางธัญภัส มณีศรี
นักบริหารมหานครระดับต้น รุ่นที่๒๕

สารบัญ

หน้า

คำนำ

๑. ชื่อเรื่อง การจัดการด้านสุขลักษณะสถานประกอบการรับซื้อของเก่า วิทยาลัยศึกษาพื้นที่เขตสายไหม ๑

๒. หลักการและเหตุผล ๑-๒

๓. วัตถุประสงค์ ๓

๔. เป้าหมาย ๓

๕. ความรู้ที่นำมาใช้ในการจัดทำรายงานการศึกษา ๔-๘

๖. กรอบแนวทางการดำเนินการและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ๙-๑๐

๗. ระยะเวลาการดำเนินการ ๑๑

๘. งบประมาณ ๑๒

๙. แนวทางการติดตามและประเมินผล ๑๓

๑๐. ข้อเสนอแนะ ๑๔

บรรณานุกรม

ภาคผนวก

๑. ชื่อเรื่อง การจัดการด้านสุขลักษณะสถานประกอบการรับซื้อของแก่กรณีศึกษาพื้นที่เขตสายไหม

๒. หลักการและเหตุผล

ปัจจุบันปัญหามลพิษของประเทศไทยได้ทวีความรุนแรงขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาขยะมูลฝอยจาก แหล่งกำเนิดต่างๆ ที่มีปริมาณเพิ่มขึ้น แปรผันตามจำนวน ประชากร และปริมาณการบริโภค วิธีการจัดการมูลฝอยที่ดีช่องทางหนึ่ง คือ การนำมาใช้ประโยชน์หรือนำกลับมาใช้ใหม่ หรือสามารถนำไปแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ชนิดอื่นมูลฝอยบางประเภทจึงเกิดมีมูลค่าในตัวของมันเองได้แก่ แก้ว กระดาษ โลหะ ฯลฯ กลายเป็นวัสดุเพื่อซื้อขายในเชิงพาณิชย์ ธุรกิจ และอุตสาหกรรม โดยผู้ประกอบการรับซื้อของเก่าทำ หน้าที่เป็นตัวกลางในการเก็บหรือการรับซื้อจากบ้านเรือน ชุมชน ร้านค้า หรือสถานประกอบการต่างๆ จากการสำรวจข้อมูลของกรมควบคุมมลพิษ ในปี ๒๕๕๑ พบว่า มีร้านรับซื้อของเก่าทั่วประเทศ จำนวน ๑๐,๒๐๐ ร้าน ซึ่งในพื้นที่กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล มีร้านรับซื้อของเก่าสูงถึง ๓,๐๖๐ ร้าน (กรมควบคุมมลพิษ, ๒๕๕๔) นอกจากนั้นยังมีกลุ่มชาเล้ง อีกเป็นจำนวนมาก ซึ่งเป็นผู้เร่ร่อนออกหาเศษสิ่งวัสดุจาก แหล่งต่างๆ และผู้เกี่ยวข้องเหล่านี้ ยังขาดความรู้ในการดำเนินการ จึงทำให้เกิดปัญหาความไม่ปลอดภัยในการประกอบอาชีพ อาทิเหตุการณ์ เมื่อต้นปี ๒๕๕๓ เกิดอุบัติเหตุทางรังสีที่จังหวัดสมุทรปราการ ด้วยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ของคนเก็บของเก่า นำชิ้นส่วนมาแยกเพื่อจะนำไปขายเป็นเศษโลหะที่ร้านรับซื้อของเก่า ทำให้รังสีแพร่ออกมา มีผู้ได้รับอันตรายจากรังสีมากถึง ๑๐ ราย และต่อมาเสียชีวิต ๓ ราย ซึ่งเป็นความสูญเสียอย่างมาก และมีอีกหนึ่งเหตุการณ์ ที่เป็นข่าวดัง เมื่อ ๒ เมษายน ๒๕๕๗ เกิดเหตุระเบิดกลางกรุงภายในร้านรับซื้อของเก่าในซอยลาดปลาเค้า ๗๒ เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร เมื่อคนงานในร้านรับซื้อของเก่า นำระเบิดเก่ามาตัด มีประกายไฟและเกิด ระเบิดขึ้นส่งผลให้เพลิงไหม้ลุกลามอย่างรวดเร็ว มีผู้เสียชีวิตและบาดเจ็บจำนวนหลายราย บ้านพักใกล้เคียงได้รับความเสียหายอีกกว่า ๓๐ หลังคาเรือน ซึ่งเหตุการณ์ดังกล่าวเกิดจากการขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับอันตรายของวัตถุอันตรายที่มีลักษณะแตกต่างกันออกไป หรือมูลฝอยสิ่งของเหลือใช้ต่างๆ อาจทำให้เกิดอันตรายเกิดขึ้นได้หลายๆ อย่าง อาทิ วิธี การรวบรวมเศษวัสดุสิ่งของ ที่ไม่ถูกสุขลักษณะ อาจเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของสัตว์นำโรค การตัดโลหะหรือการกระทบกันของโลหะทำให้เกิด เสียงดัง การขนย้ายสิ่งของ การเกิดอุบัติเหตุจากของมีคม การตกหล่นในระหว่างการขนย้ายสารเคมีและวัตถุอันตราย กลิ่นจาก การหมักหมมของสิ่งตกค้างเน่าเสีย น้ำเสียจากการล้างขวด หรือล้างพลาสติกที่บรรจุของเน่าเสีย ซึ่งล้วนเป็นต้นเหตุที่อาจจะก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และปัญหาต่อสุขภาพอนามัย ของผู้ประกอบการคนงานและ กลุ่มชาเล้ง รวมทั้งผู้ที่อาศัยอยู่ข้างเคียง ลักษณะของการเก็บ รวบรวมวัสดุสิ่งของที่ชำรุดเหลือใช้หรือใช้แล้วของสถานประกอบการเพื่อรวบรวมส่งจำหน่ายเป็นกิจการที่เข้าข่ายเป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ประเภท การสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุด ใช้แล้วหรือเหลือใช้

กรุงเทพมหานครได้ กำหนดวิสัยทัศน์กรุงเทพฯ ในอีก ๒๐ ปีข้างหน้า วิสัยทัศน์ กรุงเทพฯ ๒๕๗๕ “กรุงเทพฯ มหานครแห่งเอเชีย Bangkok : Vibrant of Asia” ประกอบด้วยประเด็นวิสัยทัศน์ ๖ ด้าน ๓๑ ประเด็นยุทธศาสตร์ และ ๑๕๕ มาตรการขับเคลื่อน กล่าวคือกรุงเทพมหานครได้ประกาศใช้แผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๕๖ – ๒๕๗๕) ประเด็นวิสัยทัศน์ ๑ ด้านมหานครปลอดภัย ประเด็นยุทธศาสตร์ ย่อย ๑.๑ มหานครปลอดภัย ครอบคลุมถึงเรื่องคุณภาพแหล่ง น้ำธรรมชาติดีขึ้น การบริหารจัดการมูลฝอยและของเสียอันตรายที่มีประสิทธิภาพ

คุณภาพอากาศที่เหมาะสมและระดับเสียงไม่เกินมาตรฐาน และประเด็นยุทธศาสตร์ย่อย ๑.๖ ปลอดภัย คนเมือง อาหารปลอดภัย ครอบคลุมเรื่อง การพัฒนาภาวะสุขภาพ ส่งเสริมให้ลดปัจจัยเสี่ยงต่อโรคที่ป้องกันได้ พัฒนาศักยภาพชุมชนในทางส่งเสริมสุขภาพการป้องกันและควบคุมโรคและกำหนดแผนพัฒนานโยบายนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อควบคุมให้คุณภาพสิ่งแวดล้อมป้องกันการก่อมลพิษต่างๆ อันจะส่งผลดีต่อสุขภาพอนามัยและคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยส่งเสริมโครงการกิจกรรม การมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินการป้องกันปัญหสิ่งแวดล้อม

ในพื้นที่เขตสายไหม เป็นพื้นที่ที่มีการขยายตัวของประชากรสูงเป็นอันดับหนึ่ง ของ กรุงเทพมหานคร จึงมีการบริโภคที่เพิ่มสูงมากขึ้นด้วย และผลตามมาของการบริโภคคือ สิ่งของที่เหลือใช้ ทั้งเครื่องอุปโภคบริโภค ซึ่งเป็นปัญหาในการจัดการเศษวัสดุสิ่งของที่ชำรุด ใช้แล้วหรือเหลือใช้ โดยเฉพาะในร้านรับซื้อของเก่าซึ่งนับวันจะเพิ่มจำนวนมากขึ้นเรื่อยๆ จากการสำรวจข้อมูล ร้านรับซื้อของเก่าในพื้นที่เขตสายไหมในปี พ.ศ. ๒๕๕๓ และในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ พบว่าร้านรับซื้อของเก่ามีจำนวน ๓๘ และ ๔๐ แห่ง ตามลำดับ การเพิ่มมากขึ้นของร้านรับซื้อของเก่า สืบเนื่องจากพื้นที่เขตสายไหม เคยเป็นพื้นที่ประสบภัยน้ำท่วมเมื่อปลายปี ๒๕๕๔ ทำให้มีจำนวนเศษวัสดุเหลือใช้เป็นจำนวนมาก และร้านรับซื้อของเก่ามักจะรวบรวมสิ่งของไว้ รอจำหน่ายส่งต่อไปยังแหล่งรับซื้อหรือแปรรูปขนาดใหญ่ หรืออีกปัจจัยหนึ่งเกิดจากสภาวะเศรษฐกิจที่ชะลอตัว ทำให้ของเก่ามีราคาตลาดต่ำลงมากจากราคาปกติ ผู้ประกอบการจึงเลือกที่จะเก็บของเก่าไว้ ก่อนเพื่อรอโอกาสราคา สิ่งของที่เหมาะสม ลักษณะการเก็บ สิ่งของเป็นจำนวนมาก พื้นที่บริเวณเก็บของไม่เพียงพอมีการเก็บนอกอาคาร ลักษณะการเก็บ ที่ไม่ถูกสุขลักษณะ ไม่มีการจัดการด้านสุขาภิบาลที่ถูกต้อง จึงเกิดปัญหาผลกระทบต่อผู้อยู่อาศัยใกล้เคียงหรือผู้ที่พบเห็น จากการสำรวจข้อมูลการร้องเรียนของประชาชนพบว่าในปี ๒๕๕๘ มีปัญหาเรื่องร้องเรียนจากร้านรับซื้อของเก่าเป็นจำนวน ๑๕ ครั้ง ลักษณะเรื่องร้องเรียน เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นซ้ำๆ ได้แก่ เสียงดังจากการกระทบกันของโลหะ กลิ่นเหม็นจากการหมักหมมสิ่งของตกค้างเน่าเสีย น้ำเสียจากการล้างขวด หรือล้างพลาสติกที่บรรจุของเน่าเสีย การขนย้ายสิ่งของ ขึ้นลงกะกะบริเวณสัญจรของประชาชนผู้ใช้ถนน หรือการตกลงในระหว่างการขนย้ายสารเคมีและวัตถุอันตราย รวมถึงการวางสิ่งกองไม่เป็นระเบียบกองล้น ออกนอกอาคาร ซึ่งปัญหาดังกล่าวเกิดจากผู้ประกอบการ/ผู้ซบซึบซาเล้งเก็บขนมูลฝอยขาดความตระหนักในความสำคัญ ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามสุขลักษณะของสถานที่ และ ไม่สนใจแก้ไขปัญหา อย่างจริงจัง การประกอบการสถานประกอบการ รับซื้อของเก่า เป็นกิจการที่เข้าข่ายเป็นกิจการค้าที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทที่ ๑๓(๕) การสะสมวัสดุหรือสิ่งของที่ชำรุด ใช้แล้วหรือเหลือใช้ ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และกรุงเทพมหานครซึ่งเป็นราชการส่วนท้องถิ่น ออกข้อกำหนดท้องถิ่น โดยอาศัย มาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดประเภทกิจการที่ต้องควบคุมภายในท้องถิ่นตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๕.๑๓ กิจการอื่นๆ ได้แก่ ๕.๑๓.๕ การสะสมวัสดุหรือสิ่งของที่ชำรุด ใช้แล้วหรือเหลือใช้ ส่วนผู้ซบซึบซาเล้งเก็บขนมูลฝอย มีลักษณะขั้นตอนวิธีการเก็บรวบรวมมูลฝอย (ของเก่า) ตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง การเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งการปฏิบัติไม่ถูกสุขลักษณะ อาจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม หรือก่อเหตุรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียงหรือเป็นอันตรายแก่ผู้รวบรวม เก็บขนมูลฝอย ปัญหาในการจัดการดูแลสุขลักษณะของสถานที่ดังกล่าว จึงเป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตามความรับผิดชอบ ในการดำเนินการตรวจสอบของเจ้าหน้าที่เพื่อติดตามเฝ้าระวัง สถานที่ให้ปฏิบัติตามข้อกำหนดของ ท้องถิ่น ไม่อาจดำเนินการได้ตลอดเวลาจึง ขาดความต่อเนื่อง

เนื่องจากเจ้าหน้าที่ มีภาระหน้าที่รับผิดชอบ งานหลายด้าน ในการจัดการ ด้านสุขลักษณะสถาน ประกอบการรับซื้อของเก่า ไม่มีหลักเกณฑ์เฉพาะสำหรับกิจการดังกล่าวและ ยังไม่เคยมีผู้ศึกษา รูปแบบ การดำเนินการอย่างเป็นทางการเป็นรูปธรรม ทำให้ขาดแนวทางในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่

ดังนั้น ผู้จัดทำรายงานฉบับนี้ จึงได้จัดทำรายงานการศึกษาเพื่อเป็นแนวทางการพัฒนา ปรับปรุงวิธีการดำเนินงานด้านสุขลักษณะของสถานที่ประกอบ การรับซื้อของเก่าและจัดระเบียบขาล้างผู้ เก็บขนมูลฝอย(ของเก่า) ซึ่งเร่ออก รวบรวมของเก่าจากแหล่งอื่นๆทั่วไป ซึ่งสอดคล้องกับ วิสัยทัศน์ กรุงเทพฯ ๒๕๗๕ “กรุงเทพฯ มหานครแห่งเอเชีย Bangkok : Vibrant of Asia” ประเด็นยุทธศาสตร์ ๑) ด้านมหานครปลอดภัย ประเด็นยุทธศาสตร์ย่อย ๑.๑ มหานครปลอดภัย ครบคลุมถึงเรื่อง คุณภาพแหล่ง น้ำธรรมชาติดีขึ้น การบริหารจัดการมูลฝอยและของเสียอันตรายที่มีประสิทธิภาพ คุณภาพอากาศที่เหมาะสมและระดับเสียงไม่เกินมาตรฐาน และประเด็นยุทธศาสตร์ย่อย ๑.๖ ปลอดภัย คนเมือง อาหารปลอดภัย ครอบคลุมเรื่องการพัฒนาภาวะสุขภาพ ส่งเสริมให้ลดปัจจัยเสี่ยงต่อโรคที่ ป้องกันได้ พัฒนาศักยภาพชุมชนในการส่งเสริมสุขภาพการป้องกันและควบคุมโรค และมาตรการ ขับเคลื่อนในการส่งเสริมการสร้างเครือข่ายของประชาชน โดยนำหลักการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการร้าน รับซื้อของเก่าและกลุ่มขาล้างผู้เก็บขนมูลฝอย โดยให้ผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการ กำหนดทุกขั้นตอนของ การดำเนินการ เปิดโอกาสให้ประชาชนมีสิทธิในกระบวนการนโยบายสาธารณะทั้งในด้านการให้และ รับรู้ข้อมูลข่าวสาร การให้ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะ การร่วมตัดสินใจ ทั้งในขั้นตอนการริเริ่ม นโยบาย การจัดทำแผนงาน โครงการหรือกิจกรรมที่อาจมีผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อม การวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมการจัดการสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ รวมทั้งการปฏิบัติ การติดตาม และประเมินผลตามนโยบายแผนงานโครงการหรือกิจกรรมนั้น เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่าง ยั่งยืน โดยเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นผู้ให้การสนับสนุนและให้คำปรึกษาแนะนำ

๓. วัตถุประสงค์

๓.๑ เพื่อให้ผู้ประกอบการประเภทสะสมสิ่งของที่ชำรุดฯ และกลุ่มขาล้างเก็บขนของเก่า มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับด้านสุขลักษณะ วัตถุประสงค์ที่อาจเป็นอันตราย รวมถึงมีส่วนร่วมในการ ดูแล สุขลักษณะของสถานที่หรือยานพาหนะเก็บขนมูลฝอยให้ถูกต้อง

๓.๒ เพื่อลดเหตุรำคาญจากสถานประกอบการประเภทการสะสมวัสดุสิ่งของชำรุดฯ

๔. เป้าหมาย

๔.๑ อบรมผู้ประกอบการร้านรับซื้อของเก่าจำนวน ๕๐ ราย และกลุ่มขาล้างเก็บขนมูลฝอย (ของเก่า) จำนวน ๖๐ ราย

๔.๒ สร้างเครือข่ายผู้ประกอบการร้านรับซื้อของเก่าจำนวน ๓ ชุมและกลุ่มขาล้างเก็บขน มูลฝอย(ของเก่า) จำนวน ๓ กลุ่ม ภายในปีงบประมาณ ๒๕๕๙

๔.๓ พัฒนากายภาพสถานประกอบการรับซื้อของเก่า ให้ถูกสุขลักษณะผ่านเกณฑ์ ซึ่งกำหนดโดยสมาชิกเครือข่าย แบ่งเป็น ๓ ระดับ ระดับพื้นฐาน ระดับดี และระดับดีเยี่ยม คิดเป็น ร้อยละ ๘๐, ๑๐ และ ๕ ตามลำดับ

๔.๔ เหตุรำคาญจากสถานประกอบการประเภทการสะสมวัสดุสิ่งของชำรุดฯ ลดลงจาก ปีที่ผ่านมาอย่างน้อย ร้อยละ ๕๐

๕. ความรู้ที่นำมาใช้ในการจัดทำรายงานการศึกษา

การจัดทำ รายงานการศึกษาส่วนบุคคลเรื่อง การจัดการ ด้าน สุขลักษณะสถาน ประกอบการรับซื้อของเก่าในพื้นที่เขตสายไหมผู้จัดทำได้นำแนวคิด ทฤษฎี และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง มาใช้ในการดำเนินการ ดังต่อไปนี้

๕.๑ แนวคิดการวิเคราะห์ปัญหาตามหลักการ SWOT Analysis จากสภาพของพื้นที่ โดยศึกษาปัจจัยภายในของ หน่วยงานและองค์กรได้แก่ จุดแข็ง –จุดอ่อน และปัจจัย ภายนอก ได้แก่ โอกาส – ปัญหาอุปสรรคซึ่งแสดงให้เห็นดังภาพที่แสดงดังนี้

การวิเคราะห์ ปัจจัยภายในและภายนอกของ ปัญหาสถานประกอบการรับซื้อของเก่าในพื้นที่ เขตสายไหมโดยนำวิธีการ SWOT Analysis

ปัจจัยภายใน	
จุดแข็ง(S) <ul style="list-style-type: none"> - วิสัยทัศน์ขององค์กร เป็นความท้าทาย - มีแผนพัฒนา นโยบาย ที่ นำไปสู่การปฏิบัติชัดเจน - หน่วยงานให้การสนับสนุนโครงการฯ - บุคลากรเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ - มีคู่มือปฏิบัติงานเป็นเครื่องมือ ในการขับเคลื่อน 	จุดอ่อน(W) <ul style="list-style-type: none"> - ในพื้นที่ที่มีร้านรับซื้อของเก่าจำนวนมาก - เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน ไม่เพียงพอ กับปริมาณงาน ภาระหน้าที่หลากหลาย (งานล้นมือ) - ความจำกัดด้านงบประมาณสนับสนุน
ปัจจัยภายนอก	
โอกาส(O) <ul style="list-style-type: none"> - อบรมให้ความรู้แก่ผู้ประกอบการ - สร้างการมีส่วนร่วมของประชาชน - สร้างเครือข่ายสถานประกอบการร้านรับซื้อของเก่า 	อุปสรรค(T) <ul style="list-style-type: none"> - ในพื้นที่ที่มีการขยายตัวของประชากรสูง - จำนวนสิ่งของวัตถุสิ่งของเป็นจำนวนมาก - ในพื้นที่ที่มีการแข่งขันทางการเมือง ประชาชนแบ่งแยกไม่ให้ความร่วมมือ - มีกฎหมายที่เกี่ยวข้องหลายฉบับ

วิเคราะห์จากสภาพแวดล้อมภายในหน่วยงานจากจุดแข็งและจุดอ่อน จึงทำให้เกิดการเรียนรู้โอกาสที่จะนำไปปฏิบัติและแก้ไขปัญหาสถานประกอบการรับซื้อของเก่าโดยการจัดอบรมให้ความรู้แก่ผู้ประกอบการ กลุ่มชาเลี้ยงผู้เกี่ยวข้อง และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้อง และการสร้างเครือข่ายสถานประกอบการรับซื้อของเก่า,กลุ่มชาเลี้ยงในพื้นที่ เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน

๕.๒ แนวความคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม (Participation) ได้มีผู้ให้ความหมายของคำว่ามีส่วนร่วมไว้หลากหลายและแตกต่างกันไปตามความเข้าใจ และประสบการณ์ของแต่ละบุคคลหรือองค์กร ดังนี้

องค์การสหประชาชาติ (United Nations) ให้ความหมายการมีส่วนร่วม (Participation) ไว้ว่า ๑) การมีส่วนร่วมได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนา ๒) การเข้ามามีส่วนร่วมทำให้เกิด

การพัฒนา และ ๓) การเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจในเรื่องการพัฒนา องค์การอนามัยโลก (WHO) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมก่อให้เกิดกระบวนการและโครงสร้าง ที่ประชาชนในชนบทสามารถที่จะแสดงออกซึ่งความต้องการของตน การจัดอันดับความสำคัญ การเข้าร่วมในการพัฒนาและได้รับประโยชน์จากการพัฒนานั้น โดยเน้นการให้อำนาจตัดสินใจแก่ประชาชนในชนบท (นภาพร ศรีเพ็ชรพันธ์ ,๒๕๕๘:๔)

การมีส่วนร่วมของประชาชน (Public Participation) หมายถึง การเปิดโอกาสให้ประชาชนมีสิทธิในกระบวนการนโยบายสาธารณะทั้งในด้านการให้และรับรู้ข้อมูล ข่าวสาร การให้ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะ การร่วมตัดสินใจ ทั้งในขั้นตอนการริเริ่มนโยบาย การจัดทำแผนงาน โครงการหรือกิจกรรมที่อาจมีผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อม การวางแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมการจัดการสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ รวมทั้งการปฏิบัติ การติดตาม และ ประเมินผลตามนโยบายแผนงานโครงการหรือกิจกรรมนั้น

หลักการสำคัญของการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน มีดังนี้

๑. หลักการสร้างสัมพันธภาพที่ดีต่อกันระหว่างทางราชการและประชาชน โดยยึดถือศรัทธาของประชาชนที่มีต่อหน่วยงานหรือบุคคล
๒. หลักการขจัดความขัดแย้งในเรื่องผลประโยชน์และความคิด จะมีอิทธิพลต่อการดำเนินงานพัฒนาเป็นอย่างมากเพราะจะทำให้งานหยุดชะงักและล้มเหลว
๓. หลักการสร้างอุดมการณ์และค่านิยมในด้านความขยัน ความอดทน การร่วมมือ การซื่อสัตย์ และการพึ่งตนเอง เพราะอุดมการณ์จะจูงใจให้ประชาชนให้ความร่วมมือและสนับสนุนนโยบายการดำเนินงานของทางราชการ
๔. การให้การศึกษอบรมอย่างต่อเนื่อง เป็นการส่งเสริมให้คนมีความรู้ ความคิด ช่วยเหลือประชาชนมั่นใจในตนเองมากขึ้น รู้จักวิเคราะห์เห็นคุณค่าในงาน และนำไปสู่การเข้าร่วมพัฒนาได้
๕. หลักการทำงานเป็นทีม สามารถนำมาใช้ในการแสวงหาความร่วมมือในการพัฒนาได้
๖. หลักการสร้างพลังชุมชน การรวมกลุ่มกันทำงานจะทำให้เกิดพลังในการทำงานและทำให้งานมีประสิทธิภาพ

๕.๓ แนวความคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการภาครัฐ

การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ เป็นเรื่องที่ภาครัฐบริหารจัดการโดยยึดหลักประชาธิปไตยให้ความสนใจกับเรื่องต่างๆหลายเรื่อง เช่น ความสนใจของสาธารณชน กระบวนการบริหาร หรือการปกครอง และการเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยข้าราชการมี การเรียนรู้ เสริมสร้างทักษะใหม่ในการพัฒนานโยบายและปฏิบัติ ตามนโยบาย มี การรับรู้และยอมรับของการเป็นพลเมืองมากขึ้น โดยปกติข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐจะรู้สึกมีคุณค่ามากขึ้นเมื่อมีการเพิ่มหรือขยายการ ให้บริการกับประชาชนมากขึ้น เพราะผู้บริหารจะรู้สึกว่าได้ประโยชน์จากการรับฟังประชาชนมากขึ้น และได้รับประโยชน์จากการบริการมากกว่าการกำกับดูแลเท่านั้น ประชาชนและข้าราชการ จึงสามารถทำงานร่วมกัน โดยระบุปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาร่วมกันด้วย(ศิวพร ยศตรา, ๒๕๕๗ : ๔) การบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมของประชาชนเกิดจากความเชื่อที่ว่าพัฒนาที่ดีที่สุดและยั่งยืนที่สุดนั้น ควรจะเกิดจากพลังและขีดความสามารถของประชาชนที่ผนึกกำลังร่วมกันพัฒนารวมทั้งเปิดโอกาสให้ประชาชน

มีส่วนร่วมมากที่สุด ในการวางแผนพัฒนาชุมชนของตนเอง จะทำให้สามารถพัฒนาได้ตรงกับความต้องการของประชาชน ประชาชนมีความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งการพัฒนาและมีความรู้สึกเป็นเจ้าของผลผลิตจากการพัฒนานั้นด้วย (คิวนพร ยศตรา, ๒๕๕๗:๔)

๕.๔ แนวคิดเกี่ยวกับการสร้างเครือข่าย

เครือข่าย (Network) คือ การเชื่อมโยงของกลุ่มของคนหรือกลุ่มองค์กรที่สมัครใจที่จะแลกเปลี่ยนข่าวสารร่วมกัน หรือทำกิจกรรมร่วมกัน โดยมี การจัดระเบียบโครงสร้างของคนในเครือข่าย ด้วยความเป็นอิสระ เท่าเทียมกันภายใต้พื้นฐานของความเคารพสิทธิ เชื่อถือ เอื้ออาทรซึ่งกันและกันมีการจัดระบบให้กลุ่มบุคคลหรือองค์กรที่เป็นสมาชิกดำเนินกิจกรรมบางอย่างร่วมกัน เพื่อนำไปสู่จุดหมายที่เห็นพ้องต้องกัน ซึ่งอาจเป็นกิจกรรมเฉพาะกิจตามความจำเป็น เมื่อภารกิจบรรลุเป้าหมายแล้ว เครือข่ายอาจยุบสลายไป แต่ถ้ามี ความจำเป็นหรือมีการกิจใหม่ อาจกลับมารวมตัวกันได้ใหม่ หรือจะเป็นเครือข่ายที่ดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่องระยะยาวก็ได้ การรวมตัวเป็นเครือข่ายในลักษณะการแลกเปลี่ยนต้องสกัดเอาส่วนดีหรือจุดแข็งของแต่ละฝ่ายมาเรียนรู้และสนับสนุนกันและกัน เป็นการผนึกกำลัง (synergy) ในลักษณะที่ มากกว่า $๑+๑=๒$ แต่ต้องเป็น $๑+๑>๒$ เรียกว่าเป็น “พลังทวีคูณ” ผลลัพธ์ที่ได้จากการทำงานเป็นเครือข่ายต้องดี กว่าผลรวมที่เกิดจากการปล่อยให้ต่างคนต่างทำแล้วนำผลลัพธ์ ของแต่ละคนมารวมกัน ดังนั้นการสร้างให้เกิดเป็นความสัมพันธ์แบบเครือข่าย จึงต้องมีการเชื่อมโยงกลุ่มของคนหรือองค์กรต่างๆ ให้สมัครใจที่จะแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารร่วมกัน มีการรักษาสัมพันธภาพที่ดีระหว่างกัน กำหนดกลไกสร้างระบบจูงใจ จัดหาทรัพยากรสนับสนุนอย่างเพียงพอ ให้ ความช่วยเหลือและช่วยแก้ปัญหา และมีการจัดกิจกรรมร่วมกันอย่างต่อเนื่อง จึงจะเกิดความสำเร็จและรักษาความสำเร็จของเครือข่ายไว้ได้ (นภาพร ศรีเพชรพันธ์, ๒๕๕๘: ๕)

แนวคิดเกี่ยวกับเครือข่ายได้รับความนิยมทั้งในภาคธุรกิจและในการดำเนินงานเชิงพัฒนาสังคมซึ่งในโลกธุรกิจนั้น แนวความคิดเรื่องเครือข่ายได้เกิดขึ้นในปีพ.ศ. ๒๕๑๓ โดยเริ่มจากธุรกิจของการจัดหางานทำ และการสรรหาบุคคล สำหรับในทางสังคมวิทยาเครือข่ายเป็นรูปแบบความสัมพันธ์ทางสังคมอย่างหนึ่งที่แตกต่างไปจากกลุ่ม โดยกลุ่มทางสังคมจะมีขอบเขตชัดเจนว่าใครเป็นสมาชิกมีความเป็นรูปธรรม มองเห็นได้ และมีโครงสร้างทางสังคมในระดับหนึ่ง แต่ไม่มีขอบเขตการเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกเครือข่ายอาจจะมองเห็นหรือมองไม่เห็นเป็นรูปแบบก็ได้ ซึ่งการเชื่อมโยงระหว่างเครือข่ายที่เห็นเป็นรูป ธรรม มี ๓ ลักษณะ คือ เครือข่ายการแลกเปลี่ยน เครือข่ายการติดต่อสื่อสาร และเครือข่ายความสัมพันธ์ในการอยู่ร่วมกันเครือข่ายไม่มีโครงสร้างแน่นอนตายตัว อาจมีการออกแบบโครงสร้างขึ้นมาทำ หน้าที่สานความสัมพันธ์ระหว่างคน กลุ่มองค์กร ให้ต่อเนื่องแต่ในเครือข่ายไม่มีใครบังคับให้ใครทำ อะไรได้ แต่ละคนหรือกลุ่มองค์กรต่างก็เป็นศูนย์กลางของเครือข่ายได้ (คิวนพร ยศตรา, ๒๕๕๗:๔)

เงื่อนไขสำคัญของเครือข่าย คือ จะต้องมีการติดต่อสัมพันธ์ สื่อสารกันอย่างสม่ำเสมอระหว่างสมาชิก อาจมีผู้ประสานงานซึ่งเป็นบุคคลหรือกลุ่มประสานงาน ซึ่งดำเนินกิจกรรมการประสานแต่ไม่ใช่ผู้ดำเนินการแทนสมาชิกเครือข่ายในทุกเรื่อง และกิจกรรมสำคัญที่ทุกเครือข่ายควรทำร่วมกันคือ การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ประสบการณ์ แล้วพัฒนาไปสู่การวางแผนร่วมกัน ดำเนินกิจกรรมบางอย่างร่วมกัน ทำให้ด้านหนึ่งหลีกเลี่ยงความซ้ำ ซ้อน อีกด้านหนึ่งทำให้กิจกรรมนี้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เพราะเป็นการประสานพลัง เป็นการใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด และมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการณรงค์เรื่องต่างๆ ถ้าทำเป็นเครือข่ายจะได้ผลมากกว่า โดยทั่วไปแล้ว

เครือข่ายอาจเป็นเครือข่ายแบบผสมผสานระหว่างสมาชิกที่แตกต่างกันในสถานภาพ เช่น เป็นผู้นำชุมชน ข้าราชการ นักรธุรกิจ นักวิชาการ แต่เมื่อทุกคนมีเป้าหมายร่วมกันก็สามารถเป็นเครือข่ายได้

แนวทางในการสร้างเครือข่ายตามแนวคิดของ Starkey

๑. เชิญองค์กร และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มาร่วมประชุม โดยมีหัวข้อการประชุมเกี่ยวกับผลประโยชน์ร่วมหรือเป้าประสงค์ที่เกี่ยวข้องกัน มอบหน้าที่ในการบริหารจัดการการประชุมให้กับบรรดาผู้มีส่วนได้ส่วนเสียร่วมกันรับผิดชอบ การหาข้อตกลงร่วมกันในกิจกรรมที่เป็นผลประโยชน์ร่วมดังกล่าว

๒. กำหนดวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งเครือข่าย ทิศทาง กิจกรรมหลัก และคุณสมบัติของสมาชิกให้ชัดเจน โดยให้สมาชิกส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในกระบวนการกำหนด เพื่อป้องกันการครอบงำจากบางกลุ่ม และควรทบทวนเป็นระยะๆ เพื่อปรับให้เหมาะสมกับสภาพสังคม และความต้องการของสมาชิก

๓. จัดตั้งกลุ่มแกนนำของเครือข่ายที่ปวารณาตัวเข้ามาทำหน้าที่ประสานงานจัดการ และสนับสนุนการทำงานของสมาชิก ทั้งนี้จะต้องมีการหมุนเวียนเปลี่ยนกลุ่มแกนนำ เครือข่ายเพื่อพัฒนาภาวะผู้นำของสมาชิกทุกคนและป้องกันการผูกขาดอำนาจ

๔. เปิดโอกาสให้สมาชิกเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจ การเลือกกิจกรรมและวิธีการทำงานของเครือข่ายในลักษณะประชาธิปไตย เพราะความรู้ สึกมีส่วนเป็นเจ้าของและความผูกพันเหนียวแน่นมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จของเครือข่าย

๕. เครือข่ายต้องมีวิธีการจัดหาและจัดการทรัพยากร เพื่อความมีประสิทธิภาพในการขับเคลื่อนกิจการของเครือข่าย และความสามารถในการพึ่งตนเอง ทรัพยากรนี้ไม่ได้หมายถึงเงินทุนเท่านั้นแต่ยังหมายถึงความร่วมมือไปถึงคุณภาพของสมาชิก วิธีการจัดการแบบมีส่วนร่วม เทคโนโลยีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร เป็นต้น

๖. ทำให้เครือข่ายมีสถานภาพถูกต้องตามกฎหมาย เพื่อให้เครือข่ายและผู้นำเครือข่ายได้รับการสนับสนุนและความไว้วางใจจากสมาชิกเครือข่าย อีกทั้งยังได้สามารถดำเนินงานได้กว้างขวางอาจมีชื่อเสียงลักษณะของเครือข่าย เพื่อให้เป็นที่จดจำได้ง่าย และอาจส่งข่าวสารไปให้กับบุคคลเป้าหมายที่สามารถให้การรับรองเครือข่ายได้

๗. สนับสนุนให้มีการเชื่อมโยงระหว่างเครือข่ายกับเครือข่ายทั้งทางแนวราบและแนวตั้งหรือในภูมิภาคต่างระดับกัน เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้มากขึ้น การเชื่อมเครือข่ายทำได้ทั้งอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ ด้วยการมีกิจกรรมร่วมกันหรือเป็นตัวแทนร่วมกันในการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการที่เกี่ยวข้อง และการร่วมกันประสานงานต่างๆ เป็นต้น

๘. มีการติดตามและประเมินผลสม่ำเสมอและถี่ถ้วน โดยดูความสอดคล้องของแผนการทำงานกับวัตถุประสงค์ ความก้าวหน้าและความสำเร็จของเครือข่ายในแต่ละระยะ ทั้งนี้ควรให้สมาชิกเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการกำหนดวิธีและเครื่องชี้วัดประสิทธิภาพของกิจกรรมเครือข่าย และร่วมเรียนรู้ตลอดกระบวนการติดตามและประเมินผล

๙. การจัดหลักสูตรการฝึกอบรมด้านการจัด การเครือข่ายให้กับองค์กรและผู้นำเครือข่ายอย่างสม่ำเสมอ

๑๐. การเชื่อมโยงภายในเครือข่ายจะมีประสิทธิภาพถ้าเครือข่ายมีวัตถุประสงค์ที่ดีและเหมาะสม เอื้อให้เกิดความเคลื่อนไหวของกิจกรรม ความเข้มแข็งของสมาชิก มีกระจายอำนาจให้กับสมาชิกทุกคนที่ได้รับประโยชน์ ส่งผลให้การดำเนินงานของเครือข่ายมีความยั่งยืน

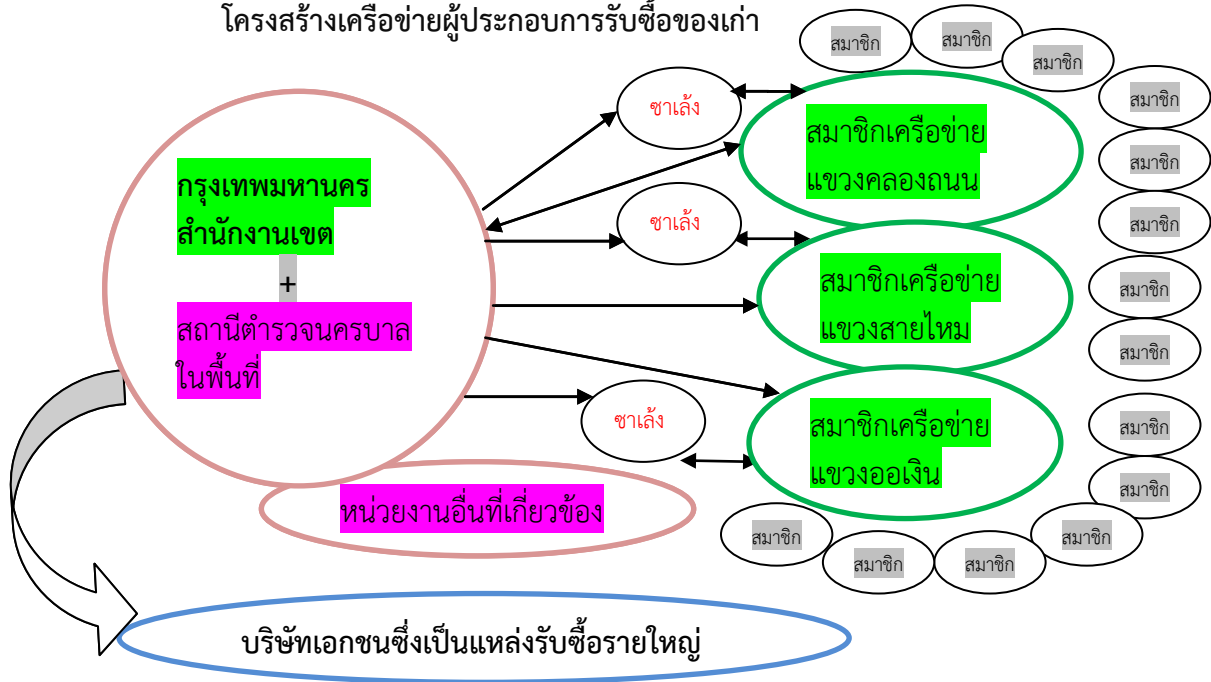
๕.๕ เครือข่ายผู้ประกอบการร้านรับซื้อของเก่า และกลุ่มชาเล้ง เป็นการจัดตั้งภายใต้กรอบแนวคิดการพัฒนาสถานประกอบการให้มีสุขลักษณะสถานที่เป็นไปตามที่กำหนด โดย การส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือระหว่างภาครัฐและกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพรับซื้อของเก่าให้มีระบบการจัดการร้านที่ดี ไม่ก่อผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และประชาชนใกล้เคียง นำหลักเกณฑ์การประเมินร้านรับซื้อของเก่าสีเขียว ตามโครงการร้านรับซื้อของเก่าสีเขียว (กรมควบคุมมลพิษ, ๒๕๕๔) การนำความรู้เกี่ยวกับการจัดการด้านสุขลักษณะร้านรับซื้อของเก่า เป็นพื้นฐานในการนำมาประยุกต์ใช้พัฒนาด้านสุขลักษณะของสถานประกอบการรับซื้อของเก่า และยานพาหนะชาเล้งที่รวบรวมเก็บขนมูลฝอยจาก แหล่งทั่วไป สมาชิกเครือข่ายประกอบด้วย ผู้ประกอบการร้านรับซื้อของเก่าจำนวน ๔๐ แห่ง และกลุ่มชาเล้งจำนวน ๓ กลุ่ม ร่วมแสดงความคิดเห็น กำหนดเป็น หลักเกณฑ์ด้านสุขลักษณะ เบื้องต้นปรับปรุงแก้ไขเกณฑ์พื้นฐานตามข้อเสนอแนะของสมาชิกเครือข่าย เพื่อความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการจัดการสถานที่ของสถานประกอบการ และยานพาหนะชาเล้งเก็บขนมูลฝอย ซึ่งอยู่บนพื้นฐานไม่ขัดต่อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง สำนักงานเขตสายไหม โดยฝ่ายสิ่งแวดล้อมและสุขาภิบาล เป็นตัวกลางประสานไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (ที่ปรึกษาเครือข่าย) เห็นควรปรับปรุงเกณฑ์ ขึ้นพื้นฐานซึ่งเกิดขึ้นโดยสมาชิกเครือข่ายเป็นผู้กำหนด ขั้นตอนการดำเนินงานนี้เป็นไปตามหลักการมีส่วนร่วม การเปิดโอกาสให้สมาชิกเครือข่ายเข้ามามีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนกระบวนการ ทั้งการกำหนดหลักเกณฑ์ รูปแบบการทำงาน การตัดสินใจ การเลือกกิจกรรมและวิธีการทำงานของเครือข่ายในลักษณะ ประชาธิปไตย จะทำให้สมาชิกเกิด ความรู้สึกความเป็นเจ้าของ เกิดความหวงแหน รับผิดชอบในสิ่งที่ตนเป็นผู้คิดสร้างและผลักดันให้เกิดการขับเคลื่อนให้สำเร็จ ซึ่งเป็นส่วนที่สำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จของงานและเกิดความยั่งยืน โดยหน่วยงานภาครัฐเป็นเพียงผู้ประสานงาน ให้คำปรึกษาแนะนำ และชี้แนะแนวทางหากเกิดปัญหาอุปสรรคในทุกขั้นตอนการดำเนินงาน

๕.๖ การจัดการด้านสุขลักษณะสถานประกอบการร้านรับซื้อของเก่า โดยการส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือระหว่างภาครัฐและกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพรับซื้อของเก่าให้มีระบบการจัดการร้านที่ดี ไม่ก่อผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และประชาชนใกล้เคียง กำหนดเกณฑ์ด้านสุขลักษณะ ร้านรับซื้อของเก่าแบ่งเป็น ๔ ด้าน ได้แก่ ๑) เกณฑ์ด้านที่ตั้ง สภาพแวดล้อม และอาคาร จำนวน ๘ ข้อ ๒) เกณฑ์ด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย จำนวน ๑๖ ข้อ ๓) เกณฑ์ด้านการดำเนินงาน จำนวน ๑๙ ข้อ และ ๔) เกณฑ์ด้านสิ่งแวดล้อม จำนวน ๗ ข้อ (กรมควบคุมมลพิษ, ๒๕๕๔) รายละเอียดปรากฏตามแบบตรวจประเมินร้านรับซื้อของเก่า(ภาคผนวก : ๑-๘) การนำความรู้เกี่ยวกับการจัดการด้านสุขลักษณะร้านรับซื้อของเก่าทั้ง ๔ ด้าน มาประยุกต์ใช้ในการแก้ไขปรับปรุงสถานประกอบการรับซื้อของเก่า และชาเล้งผู้รวบรวมเก็บขนมูลฝอยจากแหล่งทั่วไป โดยสมาชิกเครือข่ายเป็นผู้พิจารณาความเป็นไปได้ในการปฏิบัติตามเกณฑ์ที่กำหนด

๖. กรอบแนวทางการดำเนินการและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

สถานประกอบการ รับซื้อของเก่า พื้นที่เขตสายไหม จำนวน ๔๐ แห่ง ซึ่งกระจายอยู่ในพื้นที่แบ่งออกเป็น ๓ แขวง ได้แก่ แขวงคลองถนน จำนวน ๑๐ ราย แขวงสายไหมจำนวน ๑๖ ราย และแขวงออเงินจำนวน ๑๔ ราย มีแนวคิดสร้างเครือข่ายผู้ประกอบการรับซื้อของเก่า เป็น ๓ ชุมปฏิบัติการในแต่ละพื้นที่แขวง โดยแต่ละแขวงจะส่งตัวแทนเข้าร่วมเป็นสมาชิกเครือข่ายอย่างน้อย ๕ คน ต่อชุดเครือข่ายปฏิบัติการประจำแขวงซึ่งจะทำให้เกิดเครือข่ายผู้ประกอบการที่มีสมาชิกอย่างน้อย ๑๕ คน และเครือข่ายในแต่ละพื้นที่แขวงจะมีสมาชิก กลุ่มชาเล้งเก็บขนมูลฝอยของเก่าในแต่ละพื้นที่เป็นสมาชิกเครือข่ายย่อย โดยสมาชิกเครือข่ายประจำแขวงจะเป็นตัวแทน ผู้ประสานงานกับชุดปฏิบัติการระดับเขต และสมาชิกเครือข่ายชาเล้งเป็นกลุ่มที่อยู่ในความดูแลของ สมาชิกเครือข่ายประจำแขวงสามารถประสานโดยตรงกับ ชุดปฏิบัติการระดับเขต อีกทางหนึ่งด้วย เพื่อเพิ่ม ทางเลือกให้แก่กลุ่มชาเล้ง ชุดปฏิบัติการระดับเขต มีฝ่ายสิ่งแวดล้อมและสุขภาพสำนักงาน เขตเป็นตัวกลางประสานงาน กับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากสถานประกอบการรับซื้อของเก่า เป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตาม พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ประเภทการสะสมวัตถุสิ่งของที่ใช้แล้วหรือเหลือใช้ และยังเข้าข่ายควบคุมตามพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า พ.ศ. ๒๕๓๔ และสถานประกอบการบางแห่งอาจเข้าข่ายโรงงาน ตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ .ศ. ๒๕๓๕ รวมถึงอาจเข้าข่ายการเก็บสะสมวัตถุอันตราย ตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ .ศ. ๒๕๓๕ การดำเนินงานจึงจำเป็นต้อง ประกอบด้วยหลายหน่วยงาน เพื่อเป็นที่ปรึกษาด้านกฎหมาย ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กระทรวงมหาดไทย กรมการปกครอง กระทรวงสาธารณสุข กรมอนามัย กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กรมควบคุมมลพิษ และกรมส่งเสริมสิ่งแวดล้อม กระทรวง แรงงาน กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และกรุงเทพมหานคร สำนักงาน เขต ฝ่ายสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ รายละเอียดโครงสร้างเครือข่ายผู้ประกอบการรับซื้อของเก่าปรากฏตามแผนผังดังนี้

โครงสร้างเครือข่ายผู้ประกอบการรับซื้อของเก่า

หน้าที่ของสมาชิกเครือข่าย

๑. เป็นผู้เสนอแนะหลักเกณฑ์ด้านสุขลักษณะสถานประกอบการรับซื้อของเก่าภายใต้ขอบเขตของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง กำหนดแบบตรวจประเมิน และแผนการออกตรวจเยี่ยม
๒. สมาชิกเครือข่ายระดับแขวงเป็นตัวแทนของสมาชิกภายในพื้นที่แขวง เป็นผู้ประสานงานกับฝ่ายสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ สำนักงานเขต ในการดำเนินงาน ตามแผนตรวจเยี่ยมสถานประกอบการในพื้นที่แต่ละแขวง
๓. สมาชิกเครือข่ายย่อยกลุ่มชาเล้ง อยู่ในความดูแลของสมาชิกเครือข่ายระดับแขวง และสามารถประสานงานโดยตรงกับชุดปฏิบัติงานระดับเขต อีกทางหนึ่งด้วย
๔. สมาชิกเครือข่ายระดับแขวง รายงานผลการตรวจตามแบบ และแผนการออกตรวจเยี่ยมที่กำหนด
๕. บทบาทหน้าที่อื่นๆของสมาชิกเครือข่ายเป็นไปตามมติที่ประชุมกำหนด

ขั้นตอนวิธีการดำเนินงาน

๑. สํารวจข้อมูลสถานประกอบการ รับซื้อของเก่าและ กลุ่มชาเล้งเร่เก็บ ขนมูลฝอย(ของเก่า) พร้อมประชาสัมพันธ์แนวทางการพัฒนาด้านสุขลักษณะสถานประกอบการรับซื้อของเก่าหรือชาเล้งเก็บขนมูลฝอย(ของเก่า)
๒. ตรวจสอบด้านสุขลักษณะสถานประกอบการรับซื้อของเก่าหรือยานพาหนะชาเล้งเก็บขนมูลฝอยเพื่อใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้นในการแก้ไขปรับปรุงด้านสุขลักษณะสถานประกอบการเก็บขนมูลฝอยหรือสิ่งของชำรุดของกลุ่มชาเล้ง
๓. ประสานงานกับบริษัท เอกชนรายใหญ่ซึ่งเป็นแหล่ง รับซื้อสิ่งของที่ชำรุดฯ แล้วนำไป รีไซเคิล (recycle) เพื่อร่วมเป็นทีมวิทยากรและสนับสนุนการดำเนินงานของเครือข่าย
๔. จัดอบรมผู้ประกอบการรับซื้อของเก่าฯ และกลุ่มชาเล้ง เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินงาน และกำหนดทิศทางวิธีการปรับปรุงด้านกายภาพตามขั้นตอนดังนี้
 - ๔.๑ จัดทะเบียนกลุ่มชาเล้งเพื่อให้อยู่ภายใต้การควบคุมกำกับดูแลและปฏิบัติให้ถูกต้องตามสุขลักษณะที่กำหนด
 - ๔.๒ คัดเลือกสมาชิกเครือข่ายระดับแขวง
 - ๔.๓ แต่งตั้งคณะทำงานสมาชิกเครือข่ายทั้ง ๓ ชุดและชาเล้ง ๓ กลุ่ม
 - ๔.๔ ให้ข้อเสนอแนะในการกำหนดเกณฑ์ในการปรับปรุงด้านกายภาพสถานประกอบการ แบ่งเป็นเกณฑ์ ขั้นพื้นฐาน เกณฑ์ระดับดี และระดับดีเยี่ยม และสุขลักษณะของยานพาหนะชาเล้งเก็บขนมูลฝอยยึดรับฟังข้อคิดเห็น/เสนอแนะจากผู้ประกอบการหรือกลุ่มชาเล้ง
 - ๔.๕ กำหนดบทบาทหน้าที่ของสมาชิกเครือข่ายเพื่อให้สมาชิกเครือข่ายดูแลกันเองในแต่ละพื้นที่แขวงและกลุ่มชาเล้งอยู่ภายในความดูแลของสมาชิกเครือข่ายระดับแขวงด้วย
 - ๔.๖ กำหนดแผนออกตรวจเยี่ยมอย่างน้อย ๑ ครั้ง/เดือน
๕. ประชุมกลุ่มย่อยก่อน ออกตรวจเยี่ยมโดยสมาชิกเครือข่ายระดับแขวงทั้ง ๓ แขวงเป็นผู้ออกตรวจประเมินและรายงานผลการตรวจให้ฝ่าย สิ่งแวดล้อมและสุขภาพ ทราบ
๖. การปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ๑)พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ประเภทการสะสมวัตถุสิ่งของที่ชำรุดใช้แล้วหรือเหลือใช้ ๒) พระราชบัญญัติ

ควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า พ.ศ. ๒๔๗๔ ๓) พระราชบัญญัติกฎหมายโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ประเภทหรือชนิดของโรงงาน ลำดับที่ ๑๐๕ และลำดับที่ ๑๐๖ ๔) พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ ๕) พระราชบัญญัติวัดถ้ำอ้นตรา ย พ.ศ. ๒๕๓๕ ประเภทการเก็บสะสมวัตถุอันตราย ๖) พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่ง ฝ่ายสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ สำนักงานเขต เป็นผู้ประสานงานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพิจารณาแต่ละกรณี หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้แก่ กระทรวงสาธารณสุข กรมอนามัย, กระทรวงมหาดไทย กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น กรมการปกครอง กรมโยธาธิการและผังเมือง, กระทรวงอุตสาหกรรม กรมโรงงานอุตสาหกรรม, กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กรมควบคุมมลพิษ กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม กระทรวงแรงงาน และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

๗. การประกวดสถานประกอบการรับซื้อของเก่ารูปแบบกิจกรรม แลหามอบ
วุฒิปัตร์เป็นไปตามที่สมาชิกเครือข่ายกำหนด

๘. การพัฒนายกระดับเป็นสถานประกอบการร้านรับซื้อของเก่าที่ผ่านเกณฑ์
ระดับดี และระดับดีเยี่ยม ให้เป็นสถานประกอบการต้นแบบ เพื่อใช้เป็นสถานที่ศึกษาดูงาน

๙. ประชุมสรุปผลการประเมินของแต่ละพื้นที่แขวง

๑๐. กำหนดพิธีมอบโล่รางวัลผลการประกวดร้านรับซื้อของเก่าระดับดีเยี่ยม
ระดับดี และมอบวุฒิปัตร์ระดับพื้นฐาน

๗. ระยะเวลาการดำเนินการ

เดือนมกราคม-กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๙

ขั้นตอนรายละเอียดกิจกรรมและระยะเวลาการดำเนินงาน ดังนี้

ลำดับ	ขั้นตอนการดำเนินการ	ระยะเวลาดำเนินการ									หมายเหตุ
		ปี พ.ศ. ๒๕๕๙									
		ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	
๑	เสนอขออนุมัติ โครงการฯ	↔									
๒	ประชุมเจ้าหน้าที่ ผู้เกี่ยวข้อง		↔								
๓	ตรวจสอบด้าน สุขลักษณะร้านรับซื้อ ของเก่าและ ยานพาหนะซาเล้ง		↔								
๔	ประชาสัมพันธ์ชี้แจง แนวทางการดำเนินการ ให้ผู้ประกอบการทราบ			↔							

ลำดับ	ขั้นตอนการดำเนินการ	ระยะเวลาดำเนินการ									หมายเหตุ
		ปี พ.ศ. ๒๕๕๙									
		ม.ค	ก.พ	มี.ค	เม.ย	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค	ก.ย.	
๕	ประสานเอกชนผู้รับซื้อ รายใหญ่เพื่อเป็น วิทยากรและสนับสนุน			↔							
๖	จัดอบรมให้ความรู้แก่ ผู้ประกอบการ/ชาเลี้ยง				↔						
๗	จัดตั้งเครือข่ายสถาน ประกอบการร้านรับซื้อ ของเก่า กำหนดเกณฑ์ สุขลักษณะสถานที่				↔						
๘	ประชุมกลุ่มย่อยก่อน ดำเนินการตรวจสอบสถานที่ โดยสมาชิกเครือข่าย					↔					๑ ครั้ง/ เดือน รวมเป็น ๔ ครั้ง
๙	ติดตามประเมินผล							↔			
๑๐	ประชุมสรุปผลการ ประเมินผล								↔		
๑๐	กำหนดจัดพิธีมอบโล่ รางวัลผลการประกวด ร้านรับซื้อของเก่า									↔	
๑๑	สรุปรายงานผลการ ดำเนินงาน ผู้บริหาร									◆	

๘. งบประมาณ

๑. จัดอบรมผู้ประกอบการร้านรับซื้อของเก่าจำนวน ๔๐ คน และผู้เร่เก็บขนมูลฝอย (ชาเลี้ยง) จำนวน ๖๐ คน และเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องและวิทยากรจำนวน ๑๐ คน รวมเป็น ๑๑๐ คน
ค่าอาหารกลางวันและอาหารว่าง (๑๑๐ คน x ๒๐๐ บาท x ๑ ครั้ง) = ๒๒,๐๐๐.- บาท
ค่าวิทยากรราชการบรรยาย

$$(๑ \text{ คน} \times ๖๐๐ \text{ บาท} \times ๒ \text{ ชั่วโมง}) = ๑๒,๐๐.- \text{ บาท}$$

$$(๑ \text{ คน} \times ๑,๒๐๐ \text{ บาท} \times ๔ \text{ ชั่วโมง}) = ๔,๘๐๐.- \text{ บาท}$$

๒. ประชุมกลุ่มย่อยก่อนออกตรวจประเมิน		
ค่าอาหารว่างและเครื่องดื่ม (๓๗ คนx ๕ บาทx ๕ ครั้ง)		= ๙๒๕.- บาท
๓. ค่าตอบแทนผู้ช่วยปฏิบัติงานด้านสาธารณสุข จำนวน ๑๕ คน		
(๑๕ คนx ๑๕๐ บาทx ๔ ครั้ง)		= ๙,๐๐๐.- บาท
๔. ค่าใช้จ่ายในการจัดทำ		
-โล่รางวัล		= ๙,๐๐๐.- บาท
-วุฒิบัตร		= ๑,๐๐๐.- บาท
-ป้ายรับรองสำหรับติดที่สถานประกอบการที่ได้รับรางวัล		= ๑๐,๐๐๐.- บาท
๕. ค่าใช้จ่ายในการจัดงานประกวดผลการแข่งขันแจกรางวัล		= ๕๐,๐๐๐.- บาท
-ค่าจัดสถานที่และเวที		
- ค่าของที่ระลึก		
๖. ค่าจัดทำป้าย cutout รมรงค์ประชาสัมพันธ์โครงการฯ และพิธีจัดงานมอบรางวัล		
จำนวน ๓ จุด (๒๐, ๐๐๐บาท X ๓ แห่ง)		= ๖๐,๐๐๐.- บาท
	รวมทั้งสิ้น	๑๖๗,๙๒๕.- บาท

๙. แนวทางการติดตามและประเมินผล

๙.๑ ตัวชี้วัดความสำเร็จระดับผลผลิต(out put) และหรือระดับผลลัพธ์(out come)

๙.๑.๑ ตัวชี้วัดความสำเร็จระดับผลผลิต(out put) ได้แก่

- จำนวนผู้ประกอบการที่เข้ารับการอบรม จำนวน ๔๐ รายและกลุ่ม
ชาเลี้ยงผู้เร่เก็บขนของเก่าจำนวน ๖๐ ราย
- จำนวนสมาชิกเครือข่ายระดับพื้นที่แขวง จำนวน ๓ ชุมและชาเลี้ยง
ผู้เร่เก็บขนของเก่าจำนวน ๓ กลุ่ม

๙.๑.๒ ตัวชี้วัดความสำเร็จระดับผลลัพธ์ (out come) ได้แก่

- ผู้ประกอบการ ร้านรับซื้อของเก่า และชาเลี้ยงผู้เร่เก็บขนของเก่า มี
ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับด้านสุขลักษณะสถานที่ที่ต้อง ร้อยละ ๘๐
- เหตุรำคาญจากสถานประกอบการประเภทการสะสมวัตถุสิ่งของฯ
ในพื้นที่ลดลงจากปีที่ผ่านมา ร้อยละ ๕๐
- สถานประกอบการรับซื้อของเก่า พัฒนาทาง กายภาพให้ ถูก
สุขลักษณะผ่านเกณฑ์ ระดับพื้นฐาน ระดับดี และระดับดีเยี่ยม คิดเป็นร้อยละ ๘๐, ๑๐ และ ๕
ตามลำดับ
- สถานประกอบการรับซื้อของเก่า ได้รับการพัฒนาระดับให้เป็น
สถานประกอบการรับซื้อของเก่าต้นแบบ ผ่านเกณฑ์ และได้รับโล่เกียรติคุณ ยกย่องสรรเสริญ ระดับดี
ร้อยละ ๑๐ และระดับดีเยี่ยมร้อยละ ๕

๙.๒ วิธีการ/เครื่องมือที่ใช้ในการติดตามและประเมินผล(สำเร็จ)

ตัวชี้วัดความสำเร็จของรายงานการศึกษาครั้งนี้ ผู้จัดทำรายงานการศึกษา ใช้
เครื่องมือและวิธีวัดความสำเร็จทั้งระดับผลผลิต(out put) และระดับผลลัพธ์(out come) ดังนี้

๙.๒.๑ วัดความสำเร็จจากจำนวนผู้ประกอบการ และชาลั้ผู้เร่เก็บขนของเก่า ที่เข้ารับการอบรมอย่างน้อยร้อยละ ๘๐ ของจำนวนทั้งหมด

๙.๒.๒ วัดความสำเร็จ จำนวนสมาชิกเครือข่ายระดับพื้นที่แขวงที่ได้รับการ จัดตั้ง ร้อยละ ๑๐๐ ของจำนวนพื้นที่แขวงทั้งหมด ๓ แขวง และเครือข่าย ชาลั้ผู้เร่เก็บขนของเก่า จำนวน ๓ กลุ่ม

๙.๒.๓ วัดความรู้ความเข้าใจ จากแบบประเมินความรู้ (Pre-Post test) ผู้ประกอบการร้านรับซื้อของเก่า /ชาลั้ผู้เร่เก็บขนของเก่า ที่เข้ารับการอบรมวัดระดับความรู้ผ่าน อย่างน้อยร้อยละ ๘๐

๙.๒.๔ วัดจำนวนเหตุรำคาญจาก สถานประกอบการประเภทการสะสมวัตถุ สิ่งของชำรุดๆ ในพื้นที่เปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาลดลง อย่างน้อยร้อยละ ๕๐

๙.๒.๕ ใช้หลักเกณฑ์การประเมินด้าน สุขลักษณะ สถานที่ร้านรับซื้อของเก่า ระดับพื้นฐาน ระดับดี และระดับดีเยี่ยม เป็นเครื่องมือใน การตรวจประเมิน ผ่านเกณฑ์ อย่างน้อย ร้อยละ ๘๐ , ๑๐ และ ๕ ตามลำดับ

๑๐. ข้อเสนอแนะ

๑๐.๑ กรุงเทพมหานคร ควรกำหนดแนวทางในการบูรณา งานที่เกี่ยวข้องกับ หน่วยงาน อื่น โดยกำหนดเป็นรูปแบบจากระดับนโยบาย ลงสู่ระดับปฏิบัติเพื่อให้มีแนวทาง การ ดำเนินงานในทิศทางเดียวกันอย่างชัดเจน

๑๐.๒ การส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอน โดยให้ประชาชนผู้มีส่วน เกี่ยวข้อง ออกแบบวิธีการ กิจกรรม และการติดตามประเมินผล โดยหน่วยงานรัฐเป็นผู้สนับสนุนส่งเสริม แทนการลงโทษตามกฎหมาย

๑๐.๓ กรุงเทพมหานคร ควรมี กฎหมาย ที่ส่งเสริม ต่อการเข้ามามีส่วนร่วมของ ประชาชนทั้งรูปแบบของเครือข่ายต่างๆ ให้ได้รับค่าตอบแทนในการช่วยปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เพื่อให้ ประชาชนเป็นผู้ดูแลกันเอง และเป็นการเพิ่มช่องทางในการเข้าถึงบริการได้ง่ายและสะดวก

๑๐.๔ ส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการจัดตั้งเครือข่าย รูปแบบต่างๆ เพื่อ เปิดกว้าง และง่ายต่อการเข้าถึงของ ประชาชนทุกกลุ่มเป้าหมาย และเปิดโอกาสให้ เข้ามามีส่วนร่วมใน กิจกรรมและการดำเนินงานของภาครัฐ เช่น งานเกี่ยวกับการสำรวจข้อมูลต่างๆ และเป็นการสร้างงาน ให้แก่ประชาชนที่ว่างงานอีกทางหนึ่งด้วย

บรรณานุกรม

๑. กรมควบคุมมลพิษ.(๒๕๕๔). โครงการร้านรับซื้อของเก่าสีเขียว
๒. กรมควบคุมมลพิษ.(๒๕๕๗). แนวปฏิบัติที่ดีในการป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมสำหรับ ร้านรับซื้อของเก่าสีเขียว
๓. นภาพร ศรีเพชรพันธ์ ,(๒๕๕๘).การสร้างเครือข่ายผู้มีส่วนร่วมในการจัดการปัญหามลพิษทางอากาศในพื้นที่กรุงเทพมหานคร
๔. ศิวพร ยศตรา, (๒๕๕๗) การสร้างเครือข่ายเพื่อพัฒนาการสุขาภิบาลอาหารในสถานศึกษาพื้นที่เขตปทุมวัน

ภาคผนวก

แบบตรวจประเมินสถานที่ร้านรับซื้อของเก่าสีเขียว

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1.1 ชื่อร้าน ตั้งอยู่เลขที่ หมู่..... ถนน
.....

ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์
.....

โทรศัพท์..... โทรสาร.....

1.2 ค่าพิกัด (UTM WGS 1984) X=..... Y=.....

1.3 มีใบอนุญาต ไม่มีใบอนุญาต

เลขที่ใบอนุญาต.....

กิจกรรมขายทอดตลาดและค้าของเก่า ประเภทอื่นๆ แก้ว กระจก พลาสติก โลหะ

กิจกรรมที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทกิจการสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุด ใช้งานแล้ว หรือเหลือใช้
ออกให้เมื่อวันที่.....หมดอายุเมื่อวันที่.....

1.4 ชื่อผู้รับใบอนุญาต/ผู้ดำเนินการ.....เลขที่.....หมู่ที่.....

1.5 ลักษณะสถานประกอบการ

อาคารพาณิชย์ การและมีบริเวณ เพิง คราว อื่นๆ ร.....

ขนาดพื้นที่ประกอบการ.....ตารางเมตร

ขนาดเล็ก (พื้นที่ ≤ 200 ตารางเมตร)

ขนาดกลาง ($200 < \text{พื้นที่} < 500$ ตารางเมตร)

ขนาดใหญ่ (พื้นที่ ≥ 500 ตารางเมตร)

1.6 วัน เวลา ทำการของร้าน ระหว่างวัน.....ถึงวัน.....ระหว่างเวลา.....ถึง.....

1.7 ประเภทวัสดุที่รับซื้อ

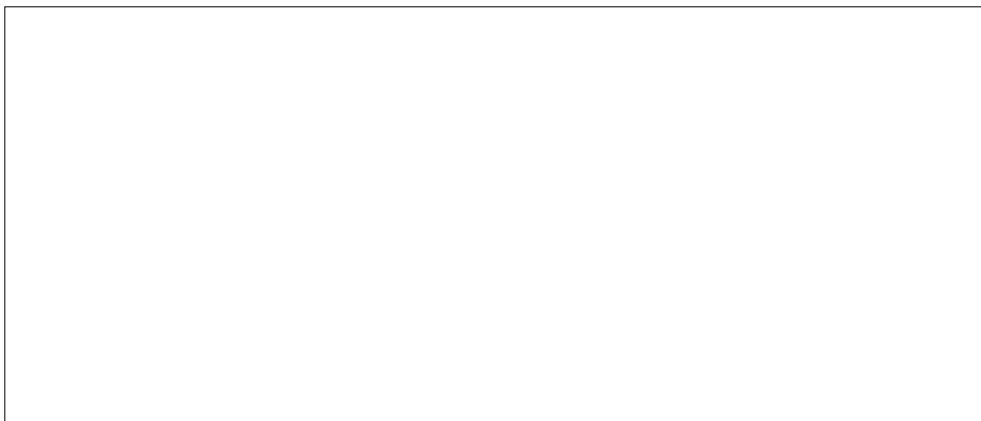
แก้ว ปริมาณที่รับซื้อ.....กิโลกรัม/วัน หรือ.....กิโลกรัม/เดือน

กระจก ปริมาณที่รับซื้อ.....กิโลกรัม/วัน หรือ.....กิโลกรัม/เดือน

พลาสติก ปริมาณที่รับซื้อ.....กิโลกรัม/วัน หรือ.....กิโลกรัม/เดือน

โลหะ ปริมาณที่รับซื้อ.....กิโลกรัม/วัน หรือ.....กิโลกรัม/เดือน

1.8 แผนผังที่ตั้งร้าน และบริเวณใกล้เคียงในระยะ 1 กิโลเมตร

ส่วนที่ 2 ข้อมูลแบบตรวจประเมิน

เกณฑ์การตรวจประเมิน	รายละเอียดในการพิจารณา	ผลการประเมิน		หมายเหตุ/ คำแนะนำ
		ผ่าน	ไม่ผ่าน	
หมวดที่ 1 เกณฑ์ที่ตั้ง สภาพแวดล้อม อาคารและการสุขาภิบาล				
1. ทางเข้า-ออกมีขนาดกว้างเพียงพอ เข้าออกสะดวก แก่การขนส่งและเหตุฉุกเฉิน	ทางเข้าออกมีขนาดกว้างเพียงพอ กรณี เป็นอาคารพาณิชย์ติดถนนใหญ่ การขนส่ง ต้องไม่กีดขวางการจราจร			
2. พื้นที่ประกอบกิจการมีบริเวณที่เพียงพอ"	ไม่น้อยกว่า 50 ตารางเมตร			
3. โครงสร้างอาคาร"	ต้องมีความมั่นคง แข็งแรง ปลอดภัยมีครบ			
4. มีระบบสาธารณูปโภคที่จำเป็น เช่น ระบบไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ เป็นต้น				
5. มีระบบระบายอากาศที่เหมาะสม"	เหมาะสม เช่น มีหลังคาสูงโปร่ง เว้นระยะ การกองวัสดุเพื่อให้มีอากาศถ่ายเทได้สะดวก			
6. พื้นสำรองกองวัสดุ ไซเคิลมีสภาพดี "ไม่มีน้ำขังหรือลื่น"	พื้นคอนกรีต สภาพดี หรือมีไม้พาเลท เป็นแผ่นรองวัสดุ			
7. สถานที่ประกอบกิจการ ควรอยู่ห่างจากสถานศึกษา สถานพยาบาล ตลาดสด สถานเลี้ยงเด็ก สวนสาธารณะ"	มากกว่า 100 เมตร			
8. มีรั้วรอบสถานประกอบกิจการที่ทำจากวัสดุที่ได้ มาตรฐานหรือการปลูกต้นไม้รอบสถานประกอบกิจการ"	- รั้วรอบสถานประกอบกิจการ หรือมีการ ปลูกต้นไม้ ความยาวมากกว่าร้อยละ 80 ของความยาวรอบพื้นที่ - กรณีเป็นอาคารพาณิชย์ "ไม่มีรั้วรอบแต่ ต้องมีการแสดงขอบเขตของสถานประกอบ กิจการ			
9. ออกแบบองค์ประกอบต่างๆ ของสถานประกอบกิจการตาม ความจำเป็นการใช้งาน และเหมาะสมตามขนาดพื้นที่ที่มีอยู่"	ออกแบบเหมาะสม เช่น มีอาคารสำนักงาน พื้นที่จอดรถ พื้นที่ล้างรถ พื้นที่เก็บวัสดุที่รับ ซื้อ เป็นต้น			
หมวดที่ 2 เกณฑ์ด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย				
10. มีน้ำดื่ม น้ำใช้ ที่สะอาดและเพียงพอ ไว้สำหรับ ผู้ปฏิบัติงาน"	มี สะอาดและเพียงพอ			
11. มีห้องน้ำ ห้องส้วมสำหรับพนักงาน	มีเป็นสัดส่วน สะอาด และเพียงพอ			

เกณฑ์การตรวจประเมิน	รายละเอียดในการพิจารณา	ผลการประเมิน		หมายเหตุ/ คำแนะนำ
		ผ่าน	ไม่ผ่าน	
12.มีที่ล้างมือ สำหรับผู้ปฏิบัติงาน ในบริเวณพื้นที่ของสถานประกอบการ"	มี			
13.มีเครื่องดับเพลิงอยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน	มี และพร้อมใช้งาน			
14.ผู้ปฏิบัติงานแต่งกายรัดกุม เหมาะสม และ ปลอดภัยต่อการปฏิบัติงาน"	เหมาะสม มีอุปกรณ์ป้องกันเช่น แว่นตานิรภัย หมวกนิรภัย ผ้าคาดจมูกถุงมือ เสื้อแขนยาว กางเกงขายาวรองเท้าหุ้มส้น เป็นต้น			
15.มีป้ายคำเตือนภัยและข้อปฏิบัติงานเพื่อความปลอดภัยติดตั้งตามตำแหน่งต่างๆที่สำคัญ"	มี			
16.มีระบบสัญญาณเตือนเพลิงไหม้ในสถานประกอบการ"	มี และพร้อมใช้งานได้			
17.เครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ มีความเหมาะสมกับการใช้งาน พร้อมมีคู่มือการใช้งาน หรือการตรวจสอบบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพดี"	มีและเหมาะสม			
18.เครื่องจักร อุปกรณ์ ในระหว่างดำเนินงานไม่เกะกะกีดขวางทางเดิน มีสัญญาณเตือน พร้อมป้ายบอกเครื่องจักรกำลังทำงาน"	ไม่เกะกะ			
19.เครื่องมือ เครื่องใช้เมื่อไม่ใช้ มีที่วางเฉพาะที่ไม่กีดขวางทางเดิน หรือตั้งอยู่ในบริเวณที่ปลอดภัยๆ ไม่เสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ"	มีที่วาง ไม่กีดขวาง			
20.ผู้ปฏิบัติงานไม่สูบบุหรี่ในขณะที่ปฏิบัติงาน"	ไม่สูบบุหรี่ และมีป้ายห้ามสูบบุหรี่			
21.ผู้ปฏิบัติงานไม่บริโภคอาหารในขณะที่ปฏิบัติงาน"	ไม่บริโภค และมีบริเวณรับประทานอาหารแยกต่างหาก			

เกณฑ์การตรวจประเมิน	รายละเอียดในการพิจารณา	ผลการประเมิน		หมายเหตุ/ คำแนะนำ
		ผ่าน	ไม่ผ่าน	
22.มีที่อาบน้ำสำหรับผู้ปฏิบัติงาน ในบริเวณพื้นที่ ของสถานประกอบการ ^ก	มี			
23.มีผู้พร้อมเวชภัณฑ์ที่ยังไม่หมดอายุในการปฐม พยาบาลเบื้องต้นที่พร้อมใช้งานได้ ^ข	มี ยังไม่หมดอายุ พร้อมใช้งาน			
24.ผู้ปฏิบัติงานมีการทำบัตรประกันสุขภาพ หรือ บัตรประกันสังคม ^ค	มี ครบทุกคน			
หมวดที่ 3 เกณฑ์ด้านการดำเนินการ				
25.มีใบอนุญาตประกอบการ ^ก	มีอย่างน้อย 1 ใบอนุญาต โดยยึดถือ ประเภทขายทอดตลาดและค้าของเก่าเป็นหลัก และ ยังไม่หมดอายุ			
26.การแสดงผลใบอนุญาตประกอบการ ^ข	ติดไว้ในที่เปิดเผย สามารถตรวจสอบและสังเกตได้ ง่าย			
27.มีป้ายไม่รับซื้อของที่อาจได้มาโดยผิดกฎหมาย ^ค	มี			
28.ค้าซึ่งเป็นไปตามมาตรฐานของกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ ^ค	ได้มาตรฐาน			
29.มีป้ายแสดงราคารับซื้อวัสดุรีไซเคิลและมีการ เปลี่ยนแปลงราคาเป็นประจำทุกวัน ^ค	มีราคาเป็นปัจจุบัน และระบุวันที่อย่างชัดเจน			
30.มีป้ายชื่อสถานประกอบการ ติดไว้ในที่เปิดเผย สามารถตรวจสอบ ^ค				
31.การคัดแยก และจัดเก็บวัสดุเป็นหมวดหมู่ ^ค	มีการคัดแยก และจัดเก็บวัสดุเป็นหมวดหมู่			
32.มีป้ายบอกประเภทวัสดุตามหมวดหมู่ที่จัดเก็บ ^ค	มีป้ายบอกวัสดุที่รับซื้อ เช่น แก้ว กระจกพลาสติก อะลูมิเนียม			

เกณฑ์การตรวจประเมิน	รายละเอียดในการพิจารณา	ผลการประเมิน		หมายเหตุ/ คำแนะนำ
		ผ่าน	ไม่ผ่าน	
33.การจัดทำบัญชีรับซื้อ-ขายวัสดุประจำวัน ^๖	มีการจัดทำประจำวัน			
34.การกองวัสดุต้องไม่สูงกว่าผนังช่องเก็บ หรือกรณีวางซ้อนในที่โล่งต้องบรรจุวัสดุในภาชนะที่สามารถวางซ้อนกันได้หรืออัดเป็นก้อนหรือแท่งโดยมีความสูงและจำนวนชั้นที่ปลอดภัยและ สะดวกในการขนย้าย ^๖	เป็นไปตามข้อกำหนด			
35.การจัดเก็บวัสดุอันตราย เช่น แบตเตอรี่ ^๖	มีพื้นที่จัดเก็บเป็นสัดส่วนแยกต่างหากออกจากวัสดุอื่น			
36.การจัดเก็บวัสดุที่ติดไฟง่าย (เช่น กระดาษ ที่นอน ขำรูด พลาสติก) ^๖	แยกเก็บจากวัสดุที่มีสารกัดกร่อนเป็นส่วนประกอบ เช่น ซากแบตเตอรี่ สารที่ก่อให้เกิดเปลวไฟ และเก็บให้ห่างจากแหล่งกำเนิดความร้อน			
37.มีการจดบันทึกหมายเลข 13 หลักของบัตรประจำตัวผู้มาจำหน่ายสิ่งของ/วัสดุ ^๖	มีการจดบันทึกหมายเลข 13 หลักของบัตรประจำตัวผู้มาจำหน่ายของ/วัสดุทุกครั้งที่เข้าข่ายว่าเป็นของต้องสงสัยหรืออาจได้มาโดยไม่สุจริต			
38.ให้ความร่วมมือเจ้าหน้าที่ตำรวจในการแจ้งเหตุอัน ควรสงสัยว่าของเก่าที่มีผู้นำมาเสนอขายเป็นของที่ได้มาโดยทางทุจริต ^๖	ให้ความร่วมมือทุกครั้ง			
39.การให้ความร่วมมือในการปฏิบัติตามคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่ เช่น การปรับปรุงร้านค้าจัดวัสดุค้ำทิ้ง เป็นต้น ^๖	ให้ความร่วมมือ			
40.การให้ความร่วมมือกับหน่วยงานราชการในการจัดกิจกรรมต่างๆ ^๖	เข้าร่วม เช่น เข้าร่วมกิจกรรมธนาคารขยะรีไซเคิล หรือผ้าป่ารีไซเคิลในรูปแบบหน่วยรับซื้อเคลื่อนที่ เป็นต้น			

เกณฑ์การตรวจประเมิน	รายละเอียดในการพิจารณา	ผลการประเมิน		หมายเหตุ/ คำแนะนำ
		ผ่าน	ไม่ผ่าน	
41. มีกล้องโทรทรรศน์วงจรมืด สำหรับบันทึกภาพ ^๓	มี ใช้งาน ได้			
42. ใบประกาศเกียรติคุณและกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ ^๓	ได้ และแสดงหลักฐาน			
43. การเปิดโอกาสให้นักศึกษานอกใช้เป็นที่ฝึกอบรมหรือ แหล่งเรียนรู้หรือศึกษาดูงาน ^๓	ได้ และแสดงหลักฐาน			
หมวดที่ 4 เกณฑ์ด้านสิ่งแวดล้อม				
44. มีการรักษาความสะอาดในบริเวณสถานประกอบการและ บริเวณโดยรอบต้องไม่มีน้ำขังเอะอะ ^๓	สะอาด			
45. มีการป้องกัน กำจัดแมลง/สัตว์พาหะถูกต้องตามหลัก สุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม ^๓	มี			
46. มีที่รองรับขยะมูลฝอยที่มีสภาพดีและมีฝาปิด ^๓	มี			
47. เรื่องร้องเรียน โดยแหล่งข้อมูลจากหน่วยงานที่รับร้องเรียน เช่น กรมควบคุมมลพิษ สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาค สำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เทศบาล สำนักงานตำรวจ แห่งชาติ ^๓	ไม่มี หรือเคยมีและได้ดำเนินการแก้ไข แล้ว			
48. ในขณะตรวจประเมิน ไม่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากการ ประกอบการ	ไม่มี			
49. ไม่มีการระบายน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะกรณีที่ไม่มีน้ำ เสีย แต่มีท่อระบายน้ำที่เกิดขึ้นจากการรองรับน้ำฝนต้องมีตะแกรง สำหรับดักขยะมูลฝอย และดูแล ไม่ให้เกิดการอุดตัน	ไม่มีการระบายน้ำเสีย แต่มีท่อระบายน้ำ ที่เกิดขึ้นจากการรองรับน้ำฝนซึ่งมี ตะแกรงสำหรับดักขยะมูลฝอย แต่ดูแล ไม่ให้เกิดการอุดตัน			
50. การจัดการ/ควบคุมกลิ่นเหม็น เขม่าควัน ฝุ่นและเสียง ที่เกิด จากกิจกรรมต่างๆของสถานประกอบการที่จะทำให้เกิดผล กระทบจนเป็นเหตุรำคาญ หรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพของ ผู้ปฏิบัติงาน ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง ^๓				

หมายเหตุ ^๓ หมายถึง เกณฑ์ระดับพื้นฐาน จำนวน 16 ข้อ

^๓ หมายถึง เกณฑ์ระดับดี จำนวน 12 ข้อ

^๓ หมายถึง เกณฑ์ระดับดีเยี่ยม จำนวน 22 ข้อ

